

За вѣрата и на крѣсть
Гирня мѣжы, рани давни,
За подирню време славы;
Отне му ся тѣло, прѣсть !

Милій Боже !

Сичко може ;

Само, ако искашь, ты,
Грѣховетѣ ны спаси ;

Ный любовь-тѣ не мы знали,
Блаженството не признали ;
Бѣдни, слѣпни, ный мы были ;
Мѣжду насѣ, ный, сме ся били ;
Зарадѣ тѣлесна ухота,
Безѣ да глѣдамы душата ;

Знаимѣ, Боже, нашій грѣхѣ :

Е суетната надѣждѣ,

Що мы имали, за смѣхѣ,

Не на насѣ, а въ люцкѣ прѣждѣ ;

Но' вечикѣ мы увѣрени :

Сѣкый си плете кошиница,

Та — Богѣ знае — Богѣ за синца , . . .

За да му мы покорени

Тѣй, за жалость, напротивѣ,

Сребролюбивѣтъ злобливѣ ,